

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.118/2024/8. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2025. március 20. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2024. július 1. napján kihirdetett, 16.B.63/2022/138. számú ítéletét megváltoztatja.

A Terhelt1 I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 6 (hat) év 10 (tíz) hónapra, a mellékbüntetés tartamát 6 (hat) évre enyhíti.

Terhelt1 I.r. vádlottat 300 (háromszáz) napi tétel pénzbüntetésre is ítéli, a pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.000,- (kettőezer) forintban állapítja meg.

Terhelt1 I.r. vádlott köteles az így összesen kiszabott 600.000,- (hatszázezer) Ft pénzbüntetést külön felhívásra az állam javára megfizetni, melyet meg nem fizetése esetén 2.000,- (kettőezer) forintonként egy-egy napi szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Terhelt2 II.r. vádlottat 200 (kettőszáz) napi tétel pénzbüntetésre is ítéli, a pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.000,- (kettőezer) forintban állapítja meg.

Terhelt2 II.r. vádlott köteles az így összesen kiszabott 400.000,- (négy-száz-ezer) Ft pénzbüntetést külön felhívásra az állam javára megfizetni, melyet meg nem fizetése esetén 2.000,- (kettőezer) forintonként egy-egy napi szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A Terhelt3 III.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejét 4 (négy) évre felemeli.

Terhelt3 III.r. vádlottat 100 (egyszáz) napi tétel pénzbüntetésre is ítéli, a pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.500,- (kettőezer-öt-száz) forintban állapítja meg.

Terhelt3 III.r. vádlott köteles az így összesen kiszabott 250.000,- (kettő-száz-öt-venezer) Ft pénzbüntetést külön felhívásra az állam javára megfizetni, melyet meg nem fizetése esetén 2.000,- (kettőezer) forintonként egy-egy napi szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A vádlottak által megvalósított bűncselekmények jogszabályi hivatkozása helyesen Terhelt1 I.r. vádlott vonatkozásában Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés, Terhelt2 II.r és Terhelt3 III.r. vádlott tekintetében a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat.

A Székesfehérvári Törvényszék Gazdasági Hivatala Bírósági Letéti Csoportja által BL.szám1. szám alatt kezelt 94.000,- (kilencvennégyezer) Ft,

a Magyar Államkincstár Budapesti és Pest Megyei Igazgatóság Állampénztári Iroda Hatósági Letétkezelési Osztály által Bü.szám2 szám alatt kezelt 25 (huszonöt) euro,

a Székesfehérvári Törvényszék Gazdasági Hivatala által Bj.3/2023. szám alatt kezelt 1 db Peugeot szám3 forgalmi rendszámú gépjármű, és ezzel összefüggően az 1 db forgalmi engedély és 1 db indítókulcs lefoglalását megszünteti, Terhelt2 II.r. vádlottnak kiadni rendeli, azonban visszatartja a vagyonekobjáz, a pénzbüntetés, illetve a bűnügyi költség biztosítására.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja a Terhelt1 I.r. vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Székesfehérvári Törvényszék a 2023. június 2. napjától 2024. július 1. napjáig tartott nyilvános folytatólagos tárgyalássorozat alapján meghozott és az utóbbi napon kihirdetett, 16.B.63/2022/138. számú ítéletével bűnösnek mondta ki

Terhelt1 I. r. vádlottat kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés],

Terhelt2 II. r. vádlottat és Terhelt3 III. r. vádlottat 1-1 rendbeli kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés].

Ezért a bíróság I. r. vádlottat 8 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 10 év közügyektől eltiltásra, II. r. vádlottat 3 év 4 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 4 év közügyektől eltiltásra, míg III. r. vádlottat 2 év börtön fokozatú – végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett – szabadságvesztésre ítélte azzal, hogy valamennyi vádlott – III. r. terhelt esetében a végrehajtás utólagos elrendelése esetén – legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Terhelt1 I. r. vádlottal szembe 213.000,- Forint, Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában 415.000,- Forint, míg Terhelt3 III. r. vádlottal szemben 28.000,- Forint erejéig vagyonekobjázást rendelt el, a kiállító hatóságnak történő megküldés, az iratok között kezelés elrendelése, illetőleg elkobjáz útján rendelkezett a büntetőeljárás során lefoglalt bűnjelek további sorsáról, míg a lefoglalással érintett 94.000,- Forintot, 25,- Eurót, illetőleg a Peugeot típusú szám3 forgalmi rendszámú gépjárművet a tartozékaival együtt visszatartotta a II. r. vádlottal szemben megállapított vagyonekobjáz és bűnügyi költség biztosítására.

Fentieken túlmenően rendelkezett az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről, a vádlottakat külön-külön, illetőleg egyetemlegesen kötelezte annak megfizetésére.

[2] Az elsőfokú bíróság fenti ítélete ellen az ügyész Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak terhére, mindhárom vádlott vonatkozásában súlyosítás végett, illetőleg II. r. vádlott tekintetében a terhére rótt bűncselekmény súlyosabb jogi minősítésének megállapítása

érdekében terjesztett elő fellebbezést, míg az I. r. vádlott és védője enyhítésért, II. r. vádlott és védője elsősorban felmentésért, másodlagosan enyhítésért terjesztett elő fellebbezést.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.50/2023/8-I. számú átiratában az ügyész által bejelentett fellebbezést módosítva, kizárólag a kiszabott büntetések súlyosítása végett tartotta fenn, míg az előterjesztett védelmi jogorvoslati kérelmeket alaptalannak ítélte.

Rámutatott, hogy a felülbírálat terjedelme I-II. r. vádlottak esetében teljesskörű, míg III. r. vádlott vonatkozásában korlátozott.

Álláspontja szerint a törvényszék a büntetőeljárási szabályok maradéktalan betartásával járt el az általa megállapított tényállás azonban részlegesen megalapozatlan, közelebbről hiányos, ami azonban a rendelkezésre álló iratok tartalma és helyes ténybeli következtetések levonása útján orvosolható.

E körben arra hívta fel a figyelmet, hogy az elsőfokú ítélet [13] bekezdésében rögzített tényekből további tényre történő helyes következtetéssel az állapítható meg, hogy az I. r. vádlott összesen 207,5 gramm kábítószeret vásárolt II. r. vádlottól, amelynek hatóanyagtartalma legkevesebb 2,075 gramm, amely a jelentős mennyiség alsó határának 20,75%-a. Hozzáadva a tényállásban megállapított összegeket megállapítható, hogy II. r. vádlott a jelentős mennyiség 28,85%-át kitevő kábítószerrel kereskedett, amely a csekély mennyiség felső határa 577%-ának felel meg. Erre figyelemmel a II. r. vádlotti elkövetés megállapítható mennyisége miatt a súlyosabb minősítés megállapítását célzó részében az ügyészi fellebbezést nem tartotta fenn, viszont utóbbi kiegészítéssel a tényállást már teljesskörűen megalapozottnak tartotta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok megfelelő mélységű értékelésével az indokolási kötelezettségének is eleget tett, okszerű következtetést vont a vádlottak bűnösségére, és nem tévedett a bűncselekmények minősítését illetően sem.

Figyelemmel arra, hogy a kábítószeres forgalmazása során azok beszerzését a vádlottak saját vagyonukból tudták finanszírozni, így megfelelő vagyonnal és jövedelemmel is rendelkeznek, tehát velük szemben a pénzbüntetés kiszabásának valamennyi feltétele fennállt és annak alkalmazása indokolt is.

Miután pedig az ítéleti tényállás szerint a II. r. vádlott terhére rótt kábítószer mennyisége hétszerese a csekély mennyiség felső határának, vele szemben a Különös részi középértéket el nem érő büntetés kiszabása nem tükrözi a terhelti cselekmény társadalomra veszélyességét, annak súlyosítása indokolt.

Összegezve arra tett indítványt, hogy az ítéltábla a fellebbezéseket nyilvános ülésen elbírálván az elsőfokú ítélet megalapozatlanságát a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján tényből tényre vont helyes következtetés útján a tényállás kiegészítésével küszöbölje ki, II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát súlyosítsa, és a vádlottakkal szemben a Btk. 50. §-a alapján pénzbüntetést is szabjon ki, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

A fenti indítványát a fellebbviteli főügyészség képviselője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében annyiban módosította, miszerint III. r. vádlott vonatkozásában a pénzbüntetés mellőzésével kapcsolatos elsőbírói értékelés meggyőző, ugyanakkor a büntetési célok eléréséhez a nevezett terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés felfüggesztése próbaidejének felemelése is szükségesnek mutatkozik.

[4] Az I. r. vádlott védője a fellebbezésének írásbeli indokolásában arra mutatott rá, hogy a cselekmény óta eltelt időtartamra figyelemmel az objektív időmúlás jelen ügyben védenec

vonatkozásában rendkívül jelentős nyomatékú enyhítő körülmény, I. r. vádlott beismerő vallomást tett az eljárás során, amelynek ugyancsak nyomatékos enyhítő hatás tulajdonítható, különösen arra figyelemmel, hogy I. r. vádlott a hosszan tartó büntetőeljárás során végig a hatóságokkal együttműködő, konstruktív magatartást tanúsított, azzal pedig, hogy bizonyos, a nyomozás során felmerült kérdésekre nem kívánt válaszolni, pusztán a védekezési jogával élt, és tartózkodott az önmagát is terhelő nyilatkozatok megtételétől.

Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy védence hosszú ideig, így jelenleg is a legszigorúbb kényszerintézkedés hatálya alatt volt, illetőleg van.

Fentiekre figyelemmel a védencére kiszabott büntetés enyhítésére tett indítványt, amelyet a fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében változatlanul fenntartott, utalva arra is, hogy az ítélet belső arányainak helyreállítása érdekében is szükségesnek mutatkozik a védencével szemben kiszabott joghátrány enyhítése.

[5] A II. r. vádlott védője a fellebbviteli nyilvános ülésen előadott perbeszédében fenntartotta és módosítás irányokra is kiterjesztette a fellebbezésében foglaltakat, ezzel összefüggő indítványa keretében elsősorban a védence felmentésére, másodlagosan eltérő minősítés megállapítására, harmadlagosan az elsőfokú ítéletben alkalmazott joghátrányok enyhítésére, negyedlegesen pedig az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére vonatkozóan tett indítványt. A védelmi álláspont alapvetően vitatta a védence terhére rótt kábítószer mennyiségét és minőségét, továbbá egyáltalán az I. r. vádlott részére kábítószer átadását, illetőleg a részvételével történt kábítószer kereskedést. E körben a védő – részletesen nyomon követve II. r. vádlott elsőfokú büntetőeljárás során előadott, és már a nyomozati szakban megváltoztatott irányú védekezését – az elsőfokú eljárás során előadott ténybeli és jogi érvelést ismételte meg.

Ennek keretében utalt arra, hogy az elsőfokon megállapított tényállás szerint összesen 415.000,- Forint értékben adott át II. r. vádlott I. r. vádlott részére kábítószer, amely tevékenysége kábítószer-kereskedelemnek minősül, ugyanakkor I. r. vádlottnál ennél jóval nagyobb mennyiségű kábítószer foglaltak le a házkutatás során, másrésztől II. r. vádlott vonatkozásában történt lefoglalás pusztán 3,55 gramm bruttó tömegű port, illetőleg kis mennyiségű növényi származékot érintett, míg I. r. vádlottnál 559 grammot is meghaladó nettó tömegű amfetamin port foglaltak le, és ez a két körülmény együttesen aggálytalanul igazolja, hogy az I. r. vádlottnál lefoglalt kábítószer mennyiség nem származhatott II. r. vádlottól, illetőleg azt, hogy II. r. vádlott kábítószerkereskedői tevékenységet nem folytatott.

Védőbeszédében II. r. vádlott védője utalt arra is, hogy védence a legális vállalkozásának a Covid időszakra visszavezethető működésmegszűnését követően prostitúciós tevékenységből volt kénytelen fenntartani magát, általános pszichés állapota miatt nyugtatószerek, Rivotril, Frontin, Xanax szedésén túlmenően elismerten kokaint fogyasztott, valamint az átmeneti nehézségeinek áthidalása érdekében speedet is. Mindemellét azonban határozottan cáfolta a marihuána fogyasztását, azt a szexuális szolgáltatásával kapcsolatosan az egyik ügyfél vitte oda hozzá. A védői álláspont szerint semmivel sem indokolható, hogy a keményebb kábítószeres használatának elismerése mellett, annak valósága esetén miért tagadná II. r. vádlott a marihuána élvezetet.

[6] Eljárási szempontból a védő alapvetően kifogásolta azt az eljárást, hogy a bírói szakban a védence összefüggő vallomását az eljáró bíróság kizárólag észrevételekként értékelte, abból a körülményből azonban, hogy a vallomástétele után védence az azzal kapcsolatos kérdésekre is részletes választ adott, kitűnik, hogy ezek nem észrevételek voltak, hanem összefüggő vallomástétel.

Azon tényállásbeli megállapítást, hogy I. r. vádlott 415.000,- Forintot utalt át banki átutalás formájában II. r. vádlott részére, egyértelműen annak bizonyítékaként értékelte, hogy az I. és II. r. vádlottak között húzódó jogügylet mögött nem lehetett kábítószerkereskedés és annak ellenértéke kiegyenlítése, mert utóbbi az adott bűncselekmény lelepleződését leginkább megkönnyítő fizetési mód, és teljesen idegen az ilyen ügyletek szokásos bonyolításától. Mindez egyértelműen arra utal, hogy nevezettek között egyéb, legális jellegű üzleti kapcsolat állt fenn, és az ellenérték kiegyenlítése is hasonlóképpen legális, transzparens módon történt a felek között.

Ugyanez a körülmény gyengíti a telefonos kapcsolattartásuk módjával kapcsolatos vádbeli és elsőbírói érveket is, az üzeneteket automatikusan törölő, titkosított, konspirációra is alkalmas üzenetküldési rendszer használata mellett teljesen ésszerűtlen a nyílt pénzáttutalásos rendszer alkalmazása.

A védő arra is rámutatott, hogy védencével szemben a leplezett eszközök alkalmazása sem hozott semmilyen értékelhető eredményt, az II. r. vádlottra nézve konkrét bizonyítékot nem tartalmazott.

[7] III.r. vádlott védője írásban beadott indítványában rámutatott arra, hogy a III.r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú bíróság teljeskörűen feltárta az enyhítő és súlyosító körülményeket védelem tekintetében, azokat kellő súllyal értékelte, így a kiszabott és próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés törvényes, illetőleg a törvényszék kellő alappal állapította meg, hogy miért nem látott lehetőséget a pénzbüntetés alkalmazására. A védelem álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által alkalmazott szankció igazodik a büntetési célokhoz, alkalmas a preventív célok elérésére, igazodik a III.r. vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességhez, a bűncselekmény tárgyi súlyához. Minderre figyelemmel indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletnek helybenhagyását.

A fellebbviteli nyilvános ülésen a III. r. vádlott képviselőjét is ellátó védő a fenti írásbeli indítványban foglaltakat tartotta fenn maradéktalanul.

[8] Az ítéltábla az előterjesztett fellebbezések tartalmára - különösen a II. r. vádlott és védője által előterjesztett jogorvoslati kérelmek irányára -, továbbá a fellebbviteli főügyészési átiratban foglaltakra, a védelmi fellebbezések és észrevételek írásbeli indokolásának tartalmára, valamint a fellebbviteli nyilvános ülésen elhangzottakra figyelemmel a fellebbezésekkel sérelmezett elsőfokú ítéletet és az azt megelőző eljárást felülbírált.

A másodfokú felülbírálat az I. r. vádlott vonatkozásában a Be. 590. § (10) bekezdése, a II. r. vádlott esetében a Be. 590. § (1)-(2) bekezdése alapján teljeskörű, míg III. r. vádlott tekintetében a Be. 590. § (3) bekezdése és az 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján korlátozott.

A másodfokú felülvizsgálat körében megállapítható volt, hogy az elsőfokon eljáró bíróság a perrendi szabályokat megtartva, megfelelő körben és törvényesen folytatta le a bizonyítási eljárást, az ítéltábla nem észlelt olyan megalapozatlansági okot, illetőleg eljárási szabálysértést, amely az ítélet másodfokú érdemi felülbírálatának akadályát képezte volna.

[9] Az ítélet másodfokú felülbírálata során az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék a tárgyalás anyagává tett minden olyan rendelkezésre álló bizonyítékot, amely a tényállás megalapozott megállapításához szükséges volt. A megfelelően széleskörű bizonyítás eredményeképpen helytálló tartalommal számba vett bizonyítékokat maradéktalanul

értékelési körébe vonta, és ennek keretében foglalkozott minden olyan körülménnyel, amely az ügy ténybeli és jogi megítélésében az érdemi kérdések körültekintő tisztázásához elengedhetetlennek mutatkozott. Számba vette és egymáshoz is kapcsolata azokat a bizonyítékokat, amelyek értékeléséből kiolvasható, hogy mire alapozta a megállapított ítéleti tényállást.

[10] Az elsőfokon eljáró bíróság megfelelően értékelte a terheltek védekezésében, eljárás során tett különféle nyilatkozataiban foglaltakat, az egyes rájuk nézve terhelő tartalmú tanúvallomásokban részletezett körülményekre, a szakértői véleményekben foglalt megállapításokra tett magyarázataikat.

Részletesen elemezte a vádlottak nyomozati szakban, illetőleg a bírósági eljárás során előadott, több esetben eltérő, feloldhatatlan ellentmondásokat mutató vallomásait és hivatkozásait.

[11] A törvényszék a fentiekben túlmenően széleskörű tanúbizonyítást is lefolytatott, és azzal összefüggésben megfelelő értékelésben részesítette a büntetőeljárás során kihallgatott, illetőleg egyéb módon értékelés alá vont tanúk nyilatkozatainak releváns tartalmát.

Ezen belül az ügy eldöntése szempontjából meghatározó jelentőségű bizonyítékcsoportot jelentett I. r. vádlott kábítószer kereskedői tevékenységével összefüggésben annak vevőkörét alkotó személyek büntetőeljárás során rögzített vallomása, amelyeknek értékelésével összefüggésben az elsőfokú bíróság helytállóan vont következtetést arra, hogy ezen nyilatkozatok legfontosabb elemeikben, az ügy eldöntése szempontjából releváns drogmennyiségek vonatkozásában következetesek, és ebből következően hitelt érdemlőek voltak.

Mindemellett az ítéleti tényállás megállapítása során a törvényszék helytállóan volt figyelemmel a leplezett eszközök alkalmazásával rögzített telefon lehallgatási anyag tartalmára, amelynek eredményeként feltárható bizonyítékokat az elkövetők között lévő kapcsolatrendszer, a telefonálások kapcsán rögzíthető cellamozgások is megfelelően igazoltak.

I.r. vádlott és vevői között lefolyt beszélgetések II. r. vádlott szerepére nézve is alapvető jelentőségű bizonyítékokat foglaltak magukban.

[12] Ezen túlmenően okszerűen került értékelésre az elsőfokú bíróság részéről a rögzített ítéleti tényállás megalapozására alkalmas okirati bizonyítékként az I. r. vádlottat érintően a lefoglalt telefonból történt adatmentés eredménye, az ezzel érintett üzenetek egyértelmű tartalmúak; továbbá az OTP Bankon keresztül indított pénzügyi tranzakciók megfelelő dokumentációja, valamint az I. r. vádlott lakásán megtartott kutatás eredménye, amely alkalmával a kábítószer fogyasztáson túl annak porciózásához és értékesítéséhez szükséges eszközöket találtak, illetőleg a hűtőszekrény mélyhűtő részében kifejezetten jelentős mennyiségű kábítószer feltalálására és lefoglalására került sor.

[13] A tanúbizonyítékok másik csoportját képezte a kezdeti ténybeli beismerése után alapjaiban megváltoztatott II. r. vádlotti érdemi védekezésre figyelemmel a törvényszék által lefolytatott széles körű bizonyítás anyaga, amelynek keretében az elsőfokú bíróság helytálló értékelésben részesítette tanú8, tanú9, valamint tanú13 vallomásaiban foglaltakat. E körben az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, miszerint tanú13 és tanú9 nyilatkozatai I. r. vádlottal összefüggésben rendkívül ellentmondásosak voltak, semmilyen módon nem járultak

hozzá annak igazolásához, hogy II. r. vádlott nem a kábítószer értékesítést, hanem egyéb legális ügyletek és üzletek lebonyolításával kapcsolatos pénzügyi tranzakcióit intézte I. r. vádlottal, tanú8 tárgyaláson tett tanúvallomására pedig II. r. vádlott annak ellenére sem élt észrevételezési jogával vagy a rendelkezésre álló szembesítési lehetőségekkel, hogy a tanúra és önmagára nézve is terhelő vallomást tett a nyomozati szakban, amikor még teljesen más irányú volt a védekezése, mint a tárgyaláson. tanú8 tanúvallomása alkalmatlan volt II. r. vádlott időközben megváltoztatott védekezésének alátámasztására vagy megcáfolására.

Fentiekkel összefüggésben megállapítható, hogy az önmagát is terhelő első érdemi nyomozati vallomásában előadottak logikusan felépített, tárgyilagos, valószínű tényeken nyugvó beismerő vallomásként álltak össze, amelynek tartalma összhangban áll a bizonyítás egyéb hitelt érdemlő adataival, az ezzel kapcsolatos jegyzőkönyv szerint II. r. vádlott nem jelezte a nyomozati hatóság tagjának, hogy nincs jól, nyugtató- vagy bódítószer hatása alatt áll, egyúttal érdekeinek hatékony védelmét a védő aktuális jelenléte is biztosította számára. Ezen kihallgatás körülményeivel összefüggésben a II. r. vádlott csak a tárgyalási szakban emelt utólagos védekezése körében kifogásokat.

[14] Összességében az elsőfokú bíróság helyesen értékelte úgy, hogy a bírói szakban II. r. vádlott nem kívánt részletes vallomást tenni, emellett azonban észrevételként közölt olyan bizonyítékokat, amelyekkel a megváltoztatott védekezésének valóságát kívánta alátámasztani, ezekkel összefüggésben a feltett kérdésekre is válaszolt. Önmagában az utóbbi eljárási módból nem lehet arra következtetést vonni, hogy az elsőfokú bíróság a II. r. vádlott bírói szakban összefüggően előterjesztett vallomását figyelmen kívül hagyta volna, megállapítható ugyanis, hogy annak minden lényeges ténymegállapítására vonatkozóan a rendelkezésre álló tényeket értékelte, és erről számot adott ítéletében.

[15] Fentiek mellett a tényállás megállapításánál okszerűen volt figyelemmel az elsőfokú bíróság a vádlott nagymamájának tanúvallomása alapján beszerzett szakértői típusú bizonyítási anyagra, az igazságügyi orvosszakértői és pszichiáter szakértői vélemények tartalmára, valamint tanú12 ugyancsak II. r. vádlott terhére szóló bizonyítékokat tartalmazó tárgyalási előadásaira.

Mindemellett rendelkezésre állt az I. r. vádlott telefonlehallgatása kapcsán rögzített bizonyító anyag is, amelynek II. r. vádlott szerepét érintő egyes bizonyítékait az elsőfokú bíróság körültekintően elemezte, ezzel kapcsolatosan az elsőfokú ítélet [79]-[82] bekezdéseiben rögzített bizonyítékértékeléssel a másodfokú bíróság is mindenben egyetértett. Helytállóan járt el a törvényszék, amikor a II. r. terhelt első ténybeli beismerő vallomását visszavonó utólagos védekezését nem fogadta el, és az elsődleges vallomását a bizonyítékok között értékelendőnek találta – nem utolsósorban a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, lefoglalási, kutatási szemle jegyzőkönyvek, ezzel kapcsolatos fényképmellékletek adatai és tényei, valamint az esetében lefoglalt, összegekkel teleírt cetlik és a naplója tartalma, továbbá az igazságügyi vegyészszakértői és kiegészítő szakértői vélemények, a bíróság által a tárgyalási szakban beszerzett vegyészszakértői vélemény megállapításai alapján.

[16] Összegzően tehát megállapítható, miszerint ítéletében az elsőfokon eljáró bíróság felsorakoztatta az ügy érdemi eldöntésére kihatással bíró, az ítéleti tényállás megalapozott megállapításának alapjául szolgáló releváns bizonyítékokat. Mindezeket megfelelő módon részletezte, megkísérelte – a legtöbb esetben eredményre vezető módon – a fennálló ellentmondásokat feloldani, a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűen, kellő logikai

megalapozottsággal, egymásra is tekintettel, összességében értékelte, az ezzel kapcsolatos gondolatmenetével a másodfokú bíróság is egyetértett.

Az iratok tartalmának megfelelően rögzített és számba vett, majd kellően elemzett adatokon nyugvó törvényes mérlegelés alapján jutott el az elsőfokú bíróság a hitelt érdemlő bizonyítékoknak megfelelő következtetései levonásához a vádlottak terhére rótt bűncselekmények megvalósítási körülményeit illetően, továbbá a kihallgatott tanúk szavahihetőségével, valamint a rendelkezésre álló szakértői megállapítások hitelt érdemlőségével és az egyéb okirati bizonyítékok relevanciájával összefüggésben is.

Összességében tehát az ítéltábla arra a megállapításra jutott, hogy a törvényszék kellő alaposággal elemezte a rendelkezésre álló adatokat, tényeket és körülményeket, a bizonyítékok szakszerű értékelésével sem maradt adós. Érdemben sem kifogásolható módon megindokolta, hogy az irányadó tényállást mely egymást erősítő bizonyítékokra alapította a II. r. vádlottól származó utólagos védekezéssel szemben, így a rendelkezésre álló bizonyítási anyag körületekintő és alappal nem támadható elemzésével az indokolási kötelezettségének is megfelelően eleget tett.

[17] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás ilyen módon túlnyomó részt összhangban áll az okszerűen mérlegelt bizonyítékokkal, az azonban a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak alkalmazásával helyesbítésre, illetőleg kiegészítésre is szorul az alábbiak szerint:

- A rendelkezésre álló vegyészszakértői vélemények megállapításai felhasználásával és helyes ténybeli következtetés levonásával az ítéltábla az elsőfokú ítélet [13] bekezdésében foglaltakat azzal egészíti ki, miszerint a kábítószerrel való kereskedés körében a fenti kapcsolatok során a Terhelt2 II. r. vádlott által értékesített, illetőleg Terhelt1 I. r. vádlott által megszerzett amfetamin mennyisége legkevesebb 207,5 gramm volt, amelynek a tiszta hatóanyagtartalma minimum 2,075 gramm, amely meghaladja a csekély mennyiség felső határát, annak 415%-a, de nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát, annak 20,75%-a.
- Az ítéltábla az elsőfokú ítélet [20] bekezdésében foglaltakat azzal az összegző megállapítással egészíti ki, miszerint I. r. vádlott a kábítószer értékesítő tevékenysége során a fentebb részletezett körülmények között a vevőinek 87 gramm amfetamint értékesített, illetőleg adott át ellenérték nélkül, amelynek tiszta hatóanyag tartalma (1 tömegszázalékos báziskoncentráció mellett) 0,87 gramm, amely meghaladja a csekély mennyiség felső határát, annak 174%-a, nem éri el azonban a jelentős mennyiség alsó határát, annak 8,7%-a.
- Az elsőfokú ítélet [21] bekezdésében foglaltakat a másodfokú bíróság azzal egészíti ki, hogy a III. r. vádlott által az I. r. vádlott részére a fentiek szerint értékesített kábítószer összesen 14 gramm amfetamint tartalmazott, amelynek a tiszta hatóanyag tartalma 0,14 gramm.
- Az elsőfokú ítélet [22] bekezdésében foglaltakat, ugyancsak a vegyészszakértői vélemények megállapításai alapján a másodfokú bíróság azzal egészíti ki, hogy az így lefoglalt kábítószer tiszta hatóanyag tartalma 11,14 gramm, amely meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 111,4%-a.
- Részint mellőzve és pontosítva az elsőfokú ítélet [23] bekezdésében foglaltakat, a másodfokú bíróság azt a megállapítást teszi, miszerint Terhelt1 I. r. vádlott által értékesített, illetőleg a nála lefoglalt amfetamin tartalmú kábítószeres együttes hatóanyag tartalma 12,01 gramm, amely meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 1,2-szerese (120,1%-a), de nem éri el a különösen jelentős mennyiség alsó határát, annak 12%-a.

- Az elsőfokú ítélet [25] bekezdésének első mondatában foglalt mennyiség megjelöléseket annyiban pontosítja, hogy a bruttó 3,55 gramm tömegű fehér por nettó tömege 2,15 gramm, míg az 1,24 gramm bruttó tömegű növényi származék nettó tömege 1 gramm volt. Utóbbit kiegészítve a másodfokú bíróság megállapítja, hogy a 2,15 gramm amfetamin por (a hibahatár levonásával számítva mért legalább 3,26 tömegszázalékos báziskoncentráció mellett) tiszta hatóanyag tartalma gyakorlatilag 0,07 gramm ($0,0759 \pm 0,0058$) volt, a lefoglalt növényi származék kábítószer hatóanyag tartalma pedig elhanyagolható, így a II. r. vádlottól lefoglalt kábítószer együttes tiszta hatóanyag tartalma a csekély mennyiség felső határának 14%-át tette ki.

Ugyanezen bekezdés második mondatában foglaltakat mellőzve az ítéltábla megállapítja, figyelemmel a II. r. vádlott által a fentebb részletezettek szerint I. r. vádlott részére értékesített kábítószer mennyiségére is, a II. r. vádlott vonatkozásában a bűncselekménnyel érintett, általa értékesített, illetőleg a nála lefoglalt kábítószer együttes tiszta hatóanyag tartalma meghaladja a csekély mennyiség felső határát, annak 429 ($415 + 14$) %-a, de nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát, annak 21,45 ($20,75 + 0,7$) %-a.

- A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet [25] bekezdésében foglaltakat azzal is kiegészíti, miszerint a Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottaktól fentiek szerint lefoglalt kábítószer vonatkozásában nem zárható ki, hogy azok azonos gyártási tételből származtak, ezeket azonos előállítási módszer és azonos nyomszennyezők jelenléte és aránya jellemezte, mindezek ellenére nem állapítható meg, hogy az I. r. vádlottól lefoglalt amfetamin tartalmú kábítószer a II. r. vádlott által történt értékesítések útján kerültek I. r. vádlott birtokába.

- A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet [27] bekezdésének utolsó mondatában foglaltakat azzal pontosítja, miszerint a lefoglalt kábítószer együttes tiszta hatóanyag tartalma nem érte el a csekély mennyiség felső határát, annak 68,1 ($65,9 + 2,2$) %-a.

[18] A fentiek szerinti pontosításokkal és kiegészítésekkel a megállapított tényállás immár teljes egészében megalapozottá vált, amely mentes a Be. 592. § (1), illetőleg a (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól, így az ítéltábla a Be. 593. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a helyesbített és kiegészített tényállás alapján bírálta felül.

[19] A megalapozott tényállásból az elsőfokon eljáró bíróság helytállóan vont következtetést mindhárom terhelt vonatkozásában a büntetőjogi felelősség megállapíthatóságára, ezen túlmenően a másodfokú bíróság túlnyomórészt helyénvalónak találta a bűncselekmények jogi minősítését, az ahhoz fűzött indokolást azonban pontosította és kiegészítette.

[20] Az elsőfokú ügyészség a törvényszék ítélete elleni fellebbezésének egyik – a fellebbviteli főügyészség által utóbb visszavont, illetőleg fent nem tartott – részében azt kifogásolta, hogy az elsőfokú ítéletben nincs ténymegállapítás a Terhelt1 I. r. vádlott lakásán lefoglalt, önmagában is jelentős mennyiségű amfetamin beszerzési forrását illetően, amelyet az ügyészség vádiratában Terhelt2 II. r. vádlottnak tulajdonított – a minősítésből következően – amiatt, hogy I. r. vádlottnak – állítása szerint – II. r. terhelt az egyik beszállítója volt, és ezt elsődleges gyanúsítottai vallomásaiban II. r. vádlott is elismerte, utalva arra, hogy mintegy kényszer hatása alatt tanú8 segítőjeként vett részt ebben a tevékenységben.

Az indokolt ítélet kézhezvételét követően az elsőfokú ügyészség a fellebbezési nyilatkozatát azzal egészítette ki, hogy a mérlegelés támadását elkerülendő, a Be. 606. § (1) és (2)

bekezdése alapján indítványozza az ítélet indokolásának kiegészítését azzal, hogy mi volt az indoka az enyhébb jogi minősítés megállapításának.

A fellebbviteli főügyészség képviselőjének a fellebbviteli nyilvános ülésen előterjesztett indítványa szerint e vonatkozásában az ügyészi fellebbezés visszavonására, illetőleg fenn nem tartására azért került sor, mert az I. r. vádlottnál lefoglalt, önmagában jelentős mennyiségű kábítószer megszerzésének forrása aggálytalanul nem volt bizonyítható az eljárás során.

[21] A fenti állásponttal az alábbiak szerint a másodfokú bíróság is egyetértett.

Utóbbi témakörrel összefüggésben az elsőfokú bíróság az ügyszólatár határozatában pusztán annak megállapítására szorítkozott, hogy a beszerzett összehasonlító vegyszerek szakértői vélemény alapján megállapítható, miszerint Terhelt I. r. és Terhelt II. r. vádlottaktól lefoglalt kábítószeres anyagok lehetnek közös eredetűek.

A vonatkozó szakértői vélemény szerint az e körben vizsgált porok, tehát az I., illetőleg a II. r. vádlottnál lefoglalt kábítószer tartalmú anyagok amfetamin báziskoncentrációja egymáshoz közeli volt, a számtalan erre utaló tény miatt az sem volt kizárható, hogy egyazon gyártási tételből származtak a két vádlottól lefoglalt szerek, mindegyik esetében azonos előállítási módszer jelei mutatkoztak, s ezen anyagokban azonos nyomszennyezők is voltak jelen, ráadásul azonos arányban. A szakértői vélemény a fentiek ellenére azonban azt is rögzítette, hogy kategorikus vélemény az egyezés tekintetében nem, csak az azonosság kizárására vonatkozóan lenne adható.

A rendelkezésre álló körülményeket a határozat indokolásából és az általa alkalmazott jogszabályi minősítésből következően a törvényszék akként értékelte, hogy nem állapítható meg egyértelmű kapcsolat, illetőleg összefüggés az amfetamin tartalmú kábítószeres II. r. vádlott általi értékesítése és a gyakorlatilag azonos összetételű anyagok I. r. vádlottnál jelentős mennyiségben történő lefoglalása között.

Miután pedig a fentiekkel kapcsolatos ítéleti tényállás nem minősíthető megalapozatlannak, az annak alapjául szolgáló elsőbírói mérlegelés, bizonyítékkértékelés törvényes volt, a másodfokú bíróság eltérő tényeket nem állapíthatott meg, és a felülmérlegelés tilalmából következően a releváns bizonyítékokat nem értékelhette az elsőfokú bíróságtól eltérően.

Fentiek miatt az elsőfokú bírósággal azonos módon a másodfokú bíróság sem vonhatta a II. r. vádlott terhére megállapított elkövetési magatartás körébe az I. r. vádlottnál lefoglalt, a jelentős mennyiség alsó határát meghaladó bázistartalmú kábítószer mennyiséget, s ezt tükrözi II. r. terhelt cselekményének jogi minősítése is. Ugyanakkor a fenti tény aggálytalan megállapíthatóságának hiányára vonatkozóan indokoltnak mutatkozott az ítéleti tényállás ezirányú kiegészítése is.

[22] Mindazonáltal az is megállapítható az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállásból, hogy a törvényszék a tárgyalási szakban beszerzett kiegészítő igazságügyi vegyszerek szakértői vélemény megállapításai alapján az I. r. vádlott által ténylegesen értékesített mennyiségből (87 gramm amfetamin tartalmú por) a III. r. vádlott részéről az I. r. vádlottnak eladott kábítószer mennyiség (14 gramm amfetamin tartalmú por) levonása után fennmaradó 73 gramm amfetamin tartalmú por bázistartalmát (csekély mennyiség felső határának 146%-a), valamint a II. r. vádlottnál ténylegesen lefoglalt kábítószeres anyagok bázistartalmát (ezt a szakértő a hibahatár levonásának figyelmen kívül hagyásával a csekély mennyiség felső határának 15,2%-ában határozta meg) rólta együttesen a II. r. vádlott terhére, így megállapítván azt, hogy büntetőjogi felelőssége a csekély mennyiség felső határát meghaladó, annak 1,6-szeresét kitevő (161,2%) hatóanyag tartalomhoz igazodik. E megállapítás megtételénél ugyanakkor

teljes egészében figyelmen kívül hagyta a II. r. vádlott részéről az általa is megállapítottan az I. r. vádlott számára értékesített kábítószer mennyiséget (207,5 gramm amfetamin tartalmú por), illetőleg annak túlnyomó részét. Ezen eljárásával a maga részéről az ítéltábla nem értett egyet, a II. r. vádlott terhére nem csupán a nála ténylegesen lefoglalt és a más személyek által továbbértékesített kábítószer bizonyos hányada, hanem teljes egészében az általa az I. r. vádlott részére értékesített kábítószer, valamint értelemszerűen a nála lefoglalt kábítószer tiszta hatóanyagtartalma róható. Utóbbi együttes összege pedig a csekély mennyiség felső határát meghaladja, annak 429 (415+14) %-a, amely mennyiség nyilvánvalóan nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát.

[23] Utóbbiakkal összefüggésben rögzíteni szükséges, miszerint nem állapítható meg, hogy pontosan milyen nagyságrendű kábítószer értékesített az erre irányuló tevékenysége körében II. r. I. r. vádlottnak, utóbbi személy kitől szerzett még be kábítószer pontosan és milyen mennyiségben, nem állapítható meg, hogy az általa végül értékesített mennyiség milyen bevételi források között oszlott meg, annak melyik diler hány százalékát adta, az utóbbiakkal kapcsolatos kérdésköröknek azonban az ezen ügyben irányadó tényállás mellett (II. r. vádlott legalább 207,5 gramm amfetamin tartalmú port kábítószer kereskedői tevékenysége körében értékesített a viszonteladónak) semminemű relevanciája nincs.

I.r. vádlott elkövetési magatartása vonatkozásában az első-, illetőleg a másodfokú bíróság által megállapított tényállás eltérése csak a 87 gramm amfetamin tartalmú por hatóanyag tartalmával kapcsolatos hibahatár figyelmen kívül hagyásából, illetőleg ítéltábla általi figyelembevételéből származik, míg Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú ítélet [27] bekezdése még az alap szakértői véleményben szereplő adatot tartalmazta, ez azonban a helyes számolásnak megfelelően már a kiegészítő igazságügyi vegyészszakértői véleményben foglaltak szerint is a 72,2% helyett 68,1%, amihez hozzáadva az I. r. vádlottnak értékesített 14 gramm kábítószer tiszta hatóanyagtartalmát, az együttes elkövetéssel érintett mennyiség az elsőfokú ítélet [28] bekezdésében helytállóan rögzítettek szerint a csekély mennyiség felső határának 96,1%-a.

[24] A fentiekre figyelemmel a bűnösség megállapítására és a vádlottak terhére rótt bűncselekmények jogi minősítésére vonatkozó elsőbírói rendelkezéseket az ítéltábla helytállónak ítélte azzal a kiegészítéssel, hogy az elkövetési megatartások közül konkrétan a kábítószerrel történt kereskedelemre vonatkozó elkövetési fordulatot is tartalmaznia kell a teljes minősítésnek, az ezzel kapcsolatos hiányosságot az ítéltábla a rendelkező részben foglaltak szerint orvosolta.

[25] A büntetés kiszabása körében az ítéltábla is figyelemmel volt az elsőfokú bíróság által helytállóan feltárt bűnösségi és büntetéskiszabási tényezőkre, I. r. vádlott vonatkozásában azonban az egész büntetőeljárás folyamatában a hatóságokkal történt együttműködés tényére, illetőleg a legszigorúbb kényszerintézkedés súlya alatt állás jelentős időtartamára figyelemmel – szem előtt tartva az ítélet szankciórendszerével összefüggésben a belső arányosság követelményrendszerét is – a másodfokú bíróság álláspontja szerint a büntetési célok vele szemben enyhébb szabadságvesztés büntetés és mellékbüntetés alkalmazásával is elérhetőek.

[26] A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy I. r. vádlott a munkahelyének elvesztését követően internetes játékokból és kábítószer-kereskedelemről megfelelő jövedelemmel rendelkezett, valamennyi terhelt vonatkozásában igazolódott, hogy a kábítószer forgalmazása során azok beszerzését saját vagyonukból finanszírozták, ezt

alátámasztották a nyomozás során beszerzett adatok, elemzések, rendőri jelentések. Mindhárom vádlott megfelelő vagyonnal és/vagy jövedelemmel rendelkezett, az adatok szerint II. r. vádlott prostitúciós és egyéb jövedelemszerző tevékenységet is folytatott, ebből megfelelő jövedelme volt, naplójának tanúsága szerint jelentős összegű megtakarítással is rendelkezett, amelyből ingatlant kívánt vásárolni. III. r. vádlott is rendelkezik olyan rendszeres havi jövedelemmel, illetőleg vagyonnal, amely megfelel az e vonatkozásában a büntető törvénykönyv által támasztott követelménynek, ott előírt feltételnek.

A jogtalan haszon megszerzésére irányuló terhelti magatartásokra figyelemmel a speciális prevenció hatékonyabb érvényesülése érdekében a Btk. 50. § (2) bekezdésében foglalt kötelező rendelkezés alapján a másodfokú bíróság mindhárom vádlottal szemben vagyoni hátránnyal járó joghátrányt is alkalmazott, és a (3) bekezdésében megállapított törvényi keretek között a bűnösség fokához, valamint a büntetéskiszabás során értékelt enyhítő és súlyosító körülményekhez igazodóan állapította meg a napi tételek számát, az egy napi tételnek megfelelő összegről pedig ugyanezen jogszabályhelyek alapján a terheltek vagyoni és jövedelmi viszonyaihoz mérten rendelkezett. A Btk. 51. § (1) bekezdése alapján pedig a pénzbüntetés megfizetésének elmulasztása esetére érvényes jogkövetkezményeket állapította meg.

[27] Ugyancsak a speciális prevenció fokozottabb és hatékonyabb előmozdítása érdekében látta szükségesnek a másodfokú bíróság a III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtása próbaidejének hosszabb tartamban történő megállapítását – elsősorban a III. r. vádlotti jogellenes magatartás több fajta kábítószerrel való érintettsége és a személyisége társadalomra veszélyességének foka alapján.

[28] A járulékos jellegű rendelkezések körében megállapítható, hogy a vagyonekbezárt alkalmazására és az eljárás során lefoglalt bűnjelek további sorsának rendezésére alapvetően törvényesen került sor, II. r. vádlott vonatkozásában azonban az eljárás során tőle lefoglalt vagyontárgyak visszatartásával kapcsolatos helytálló rendelkezést a Be. 320. § (1) és 321. § (1) bekezdése alkalmazásával azzal kellett kiegészíteni, hogy az említett ingóságok lefoglalását megszüntetve azok II. r. vádlott részére történő kiadásáról is rendelkezni volt szükséges.

[29] A fentiekre figyelemmel a Győri Ítéltábla az előterjesztett fellebbezéseket a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen elbírálván a törvényszék jogorvoslati kérelmekkel támadott ügydöntő határozatát a fentebb részletezett vonatkozásokban a Be. 606. § (1) bekezdésében foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkezéseit – miután azok törvényesek és megalapozottak – a Btk. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak alkalmazásával I. r. vádlott vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a másodfokú határozat meghozataláig letartóztatásban töltött időt.

Győr, 2025. március 20.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke

Dr. Németh Balázs s.k.
előadó bíró

Dr. Papp Krisztina s.k.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Székesfehérvári Törvényszék 2024. július 1. napján kihirdetett, 16.B.63/2022/138. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2025. március 20.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke